

DOMOVINA

Oglasi:

za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev, uradni 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Sedna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva o. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Sa celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Klerikalcem gre težko.

Ljubljana, 12. aprila. Klerikalno časopisje piše, da nihče nima pojma, v kakem groznem položaju so liberalni in socialistični ministri zapustili državni voz. Denarja da ni nič, žita nič, železnice na tem, da vak hip obstoje, izvozniki in verižniki pa so rastle in se množili in se debelili na račun kmetskega in delavskega ljudstva, da je bila nevarnost najbliža, da se vse zasuje. Liberalci in socialisti da so zažgali državno hišo in ko sedaj hočejo delavne stranke gasiti, jih požigalci ne puste na pogorišče. Iz pisave klerikalnega časopisja je razvidno, da se vladnim strankam navzlic temu, da vladajo, ne godi dobro in da raste nejevolja ljudstva proti vladnim mogotcem. Radikalno-klerikalno-pravaška vlada je na krmilu že dva meseca; vsak človek pa vidi, da ona ni le za ljudstvo ničesar storila, marveč da je med tem časom zaslužila v zgodovini ime: „vlada narodne nesreče“.

Pred par tedni še se je dr. Korošec hvalil, da bodo tekli po njegovi zaslugi železnice že v nekaj mesecih kakor prenovljene. Po dveh mesecih njegovega ministrovanja morajo pisati Koroševa glasila, da so „železnice na tem, da vsak hip obstanejo“. Odkar je nastopila klerikalna vlada, se je pri nas vse neznansko podražilo. Neznosno drag postane kruh, meso si vsled draginje le molokdo še lahko privoščijo, oblačilo in obutev skače pa v ceni vsak dan tako, da stane n. pr. en meter blaga, ki je stal še pred nastopom Protič-Koroševe vlade samo 400 K, danes že 1200 K. Dr. Brejc je sklical zadnje dni v Ljubljano anketo o draginji, ki pa ni imela drugega uspeha, kot da se bo zaradi nje vse še bolj podražilo. Dr. Brejc je pri tej anketi dejal, da je napaka, da se ni sklicala že prej, zamolčal je pa previdno, da je on bil tisti, ki je to napako zagrešil. Ako bi bila ta anketa pravična, bi morala tudi ugotoviti, da je današnje prehranbene mizerije kriv v prvi vrsti minister Korošec. Lanskega leta v juniju je bilo treba že napraviti načrt za prehrano tekočega žetnega leta, ki se je začelo meseca julija ali avgusta 1919 in se bo končalo letos meseca julija ali avgusta. Mesto, da bi dr. Korošec zasigural žetev za državo, za občine in za prehrano ljudstva, je uvedel za žide in spekulantke svobodno trgovino. Posledica njegove zločinske politike je bila, da so prekupci že meseca septembra pokupili glavne zaloge žita po Banatu in drugod. Od tedaj naprej se z žitom samo še veriži in navijajo se mu cene. Vse, kar se je po odhodu dr. Korošca iz ministrstva za prehrano zgodilo, ni bilo drugega kot popravljanje njegovih grehov. To je dejstvo in resnica, ki je ne bo mogla SLS, nikdar zatajiti. Vsak kmet ve, da zoblje skozi celo leto to, kar si pripravi za hrano v jeseni. Ako bi pustil ob žetvi prazne shrambe, bi imel v hiši skozi celo leto prehranbene krize.

Klerikalno časopisje se huduje dalje nad slabo vrednostjo krone. Kako pa je stala krona takrat, ko je ministrstvo zapustila prejšnja vlada? Dolar si lahko kupil za 80 K, avstrijskih 100 kron za 40 K, liro za 6 K. Ko je prišel Jankovič in brezvestno lagal v parlamentu, da stoji država pred bankrotom, je začela čez noč strašno padati vrednost našega denarja. Mesto, da bi vlada zahtevala plačevanje carin v našem denarju, je Jankovič izdal ukaz, da naj se plačuje v tuji valuti (v frankih, lirah itd.). S tem je zadal naši kroni strašen udarec in dokler bo ta ministrska odredba v veljavi, se vrednost krone

sploh ne da popraviti. Najbolj zanimivo pa je, da delajo sedaj klerikalci za malo vrednost krone odgovorno valuto, tisto valuto, ki so jo njihovi ministri sprejeli in izvedli. Navadna laž je, da valuta ne pride pred parlament, ker ga liberalni poslanci razbijajo. Vlada valutnega vprašanja parlamentu sploh še predložila ni, ker so ministri to zadevo že med seboj na izdajalski način rešili.

In izvozniki? Demokratje so odpravili izvoznice, Ribarac pa jih je zopet uvedel. Demokratje so ustanovili Centralno upravo, po kateri naj bi država sama izvažala živila. Sedanja vlada je Centralno upravo ubila in izročila izvoz privatnim spekulantom.

Klerikalno-radikalna vlada je pri svojem nastopu obetala narodu nebesa, sedaj že vsakdo lahko vidi, da so bile njihove besede varanje. Protič in Korošec sta regentu zatrjevala, da imata v parlamentu večino in da bosta vladala z Narodnim predstavništvom. Sedaj vladata absolutistično 2 meseca brez parlamenta in ženeta državo v pogubo. Nalagala sta vladarja, nalagala ljudstvo. Zavlekla sta volitve, ki bi se imele vršiti že drugi mesec. Po popolnem neuspehu svojega dvomesečnega vladanja se klerikalci sedaj boje ljudske obsodbe. Ker jim gre „težko“, bi radi zvalili svoje grehe na demokratje in socialiste. Tako je in nič drugega!

MINISTRSKI SVET.

LDU Beograd, 10. aprila. Včeraj ob 18. je bil ministrski svet, ki se je bavil z ureditvijo trgovine v notranjosti kraljestva in z inozemstvom.

POSL. PRODANOVIC NEVARNO OBOLEL.

LDU Beograd, 10. aprila. Kakor se doznava, je predsednik republikanskega kluba Prodanović nevarno obolel.

15.000 VAGONOV POKVARJENE KORUZE.

LDU Beograd, 10. aprila. Banatska trgovska zbornica javlja, da je v bečkereškem okraju okoli 15.000 vagonov pokvarjene koruze, ki se bo porabila za izdelovanje špirita.

PREDLOG GLEDE IZVOZA JAJC IN MLEČNIH PROIZVODOV.

LDU Beograd, 11. aprila. „Beogradski Dnevnik“ doznava, da je minister za trgovino v sporazumu z ministrom za prehrano stavil ministrskemu svetu predlog, naj se uvede svobodni izvoz jajc in vseh mlečnih proizvodov.

NAREDBA O INVALIDIH.

LDU Beograd, 10. aprila. V kratkem izide naredba o invalidih, ki jo je bil svojčas izdelal minister Korač. Naredba ostane neizpremenjena. Izpremeni se le v toliko, v kolikor to zahteva sedanje finančne stanje države.

LDU Beograd, 10. aprila. Velika konjeniška vojašnica v Zemunu se preuredi v velik invalidski dom. Namestili se bodo v njem najprej slepci in potem oni vojni pohabljeni, za katere ni mesta v Beogradu.

KONFERENCA V SAN REMU IN JADRANSKO VPRAŠANJE.

LDU Beograd, 10. aprila. Rimski dopisnik „Politike“ javlja: Snočno vest iz Londona, ki poluradno potrjuje, da se bo v San Remu posvetila vsa pozornost rešitvi jadranskega vprašanja, so vsi krogi sprejeli z velikim zadovoljstvom. Listi pišejo, da bo jadransko vprašanje rešeno na tej konferenci. Kakor se splošno sodi, bo konferenca trajala samo pet dni, to je od 19. do 24. t. m. Ne samo iz kratke dobe zasedanja konference, marveč tudi iz drugih okolnosti se more sklepati, da zadovoljnost Italijanov nikakor ni utemeljena in da dobo zavezniki odpotovali iz San Rema ter pustili jadransko vprašanje na oni točki, kakor na konferencah v Londonu in Parizu. Načelnik pisarne ministrskega predsedništva je že pred tednom odpotoval v San Remo, da pripravi vse potrebno za bivanje in delovanje delegatov. Za jugoslovansko delegacijo so pripravljena stanovanja v hotelu Regina. Ministrskega predsednika Nittijsa bosta spremljala minister za zunanje posle Scialoja in državni podtajnik v ministrstvu za zunanje stvari conte Sforza, o katerem v Italiji sodijo, da je med diplomati najboljši poznavatelj razmer v Jugoslaviji. Sforza je bil tudi zastopnik Italije pri naši vladi na Krfu.

CARINSKI URADNIKI.

LDU Beograd, 10. aprila. Podpisan je ukaz, s katerim se izpreminja stanje in izvršuje premeštev velikega števila uradnikov po vseh carinarnicah v Jugoslaviji.

STRAŠNO POMANJKANJE ZDRAVNIKOV V SRBIJI.

LDU Beograd, 10. aprila. Ministrstvo za narodno zdravstvo objavlja seznam zdravnikov, iz katerega je razvidno, da sta v Beogradu 102 zdravnika, dočim v Stari Srbiji in Makedoniji ni niti enega.

Resni pojavi.

Dogodki v Trebnjem silijo na razmišljanje. Naborniki so se poskušali upreti in samo energičnemu nastopu orožnikov in njihovega poveljnika se imamo zahvaliti, da je bil upor udušen v kali, za kar zasluži orožniški oddelek vso pohvalo, posebno ker je to dosegel brez prelivanja krvi.

Ampak dogodek mora vzbujati pozornost in skrb. Kdaj se je pod avstrijsko vlado zgodilo kaj podobnega? Nikdar! Fantje so prihajali k naborom ozaljšani s cveticami, pojoč in vriskajoč, smatrajoč nabore za nekaj praznik mlade moške moči in oni, ki so bili potrjeni, so bili ponosni na to, medtem ko so bili potrjeni nepotrjeni. Seveda se je pri takih prilikah tudi pilo, na-

vadno čez mero, ali hudega ni bilo, vsaj na upor nihče niti mislil ni.

In vendar so morali takrat naši vojaki služiti sovražniku in biti pripravljeni, da se bodo prej ali slej morali vojskovati in žrtvovati svoja življenja za tuje koristi in najbrže proti koristim lastnega naroda!

Kaj je vzrok izpremembi? Zakaj se naši fantje združujejo v upore proti vojaški službi v svoji lastni državi?

Razlogov je več in ne motimo se, ako pripišujemo to v prvi vrsti splošni demoralizaciji, ki se je polastila vseh ljudskih slojev in se manifestira v najrazličnejših oblikah: v delamrznosti, tihotapstvu, verižništvu, dobičkarstvu in

tudi v odporu proti izvrševanju splošnih državljanskih dolžnosti, torej tudi proti izvrševanju vojaških dolžnosti.

Vzroke je pa iskati tudi drugje, globlje.

Naše ljudstvo je skozi avstrijsko vzgojeno. Tej avstrijski vzgoji je služilo vse, v prvi vrsti pa cerkev in duhovščina in ta duhovščina je tudi storila vse — posebno v dolgih vojnih letih — da je blatila in sramotila Srbe, ki so nam po krvi in jeziku rodni bratci. Ne trdimo — vsaj ne na splošno — da duhovščina s to agitacijo nadaljuje tudi sedaj, ali nepobitna resnica je, da je ona postala v propagandi narodne in državne jugoslovanske misli popolnoma pasivna, veliko je pa tudi takih duhovnikov, ki so javno sicer popolnoma pasivni, tajno pa še dalje hujskajo proti lastni državi.

Seveda, malo težko je, danes govoriti tako, takoj jutri pa popolnoma drugače in pobijati svoje lastne včerajšnje trditve. Naša duhovščina in klerikalna stranka sploh se je preveč eksponirala za Avstrijo, da bi kdo mogel verovati v iskrenost njene spreobrnitve in privrženosti lastni državi.

Ampak razmere se morajo spremeniti, tako ne moremo naprej. Našo mlado armado čakajo še velike naloge. Ne želimo si vojne, saj čutimo posledice komaj minule vojne vsak dan in jih bomo čutili še dolgo. In vendar, vojne se ubramo najlažje, ako imamo močno armado, ki se je bodo zemljelačni in gospodstvaželnji sosedje bali. Taki ljudje, ki uprizarjajo upore pri naših, pa niso primeren material za dobro armado, naša mladina mora dobiti boljšo vzgojo, ona mora biti temeljito poučena ne samo o svojih pravicah, temveč tudi o svojih dolžnostih nasproti narodu in državi.

Duhovščina je v Jugoslaviji odpovedala. Ona ne more, oziroma neče vršiti svoje naloge v tem smislu, da ustvarja s poukom dobre državljanke. Naj vsaj šola izvršuje svojo nalogo in inteligenca naj porablja ves svoj vpliv v ljudstvu, da ga vzgoji v narodnem in državnem duhu. Velikanska naloga se nalaga tudi sokolstvu, ki naj bo nositelj narodne in državne misli, ki naj to misel zanaša v zadnjo gorsko koč — edino na ta način se doseže, da se na dogodke, kot je bil oni žalostni dogodek v Trebnjem, v bližnji bodočnosti niti misliti ne bo več moglo.

To je edini izhod. Naj se klerikalna stranka kot taka stokrat izjavi za državo, njena glavna opora, duhovščina, se je iztrošila v delu za Avstrijo in za Habsburžane in ona nima niti moči, niti volje spremeniti se in se potegovati vsaj približno tako kot se je potegovala za Avstrijo, tudi za našo mlado narodno državo. Morda se kdaj tudi naša duhovščina spremeni, ali to bi bilo mogoče samo pri novi generaciji, od sedanjih nimamo ničesar pričakovati, navzlic temu, da je klerikalna stranka sedaj na vladi.

Vsi se moramo zavedati tega, da dogodek v Trebnjem ni „malenkost“, temveč jasen znamenito in glasen klic za delo, da ohranimo našo mlado, s tolikimi žrtvami pridobljeno jugoslovansko državo.

Nekdo mora delati na tem, da prodre v ljudstvo državno misel, ker ako ni ves narod skozi in skozi prožet s to državno mislijo, potem je naša država mrtvorjeno dete, ki mu prvi vihar upihne luč življenja. Jugoslavija ima lep geografski položaj, ogromna prirodna bogatstva in v njej živi enoten narod, sedaj sicer še ločen po raznih kulturnih in drugih tradicijah, ampak z vsemi pogoji za popolno izenačenje in v takih razmerah res ni težko vzbujati in krepiti v njem državno misel, le poučiti je treba ljudstvo o marsičem, tudi o njegovih dolžnostih nasproti njegovi lastni državi, ker edino, ako bo ljudstvo izvrševalo nasproti državi svoje dolžnosti, more pričakovati, da bo država res njegova zaslomba in zaščita.

Zakaj je še toliko nereda v državi in z njim zvezane draginje in drugih neprijetnosti? V prvi vrsti zato, ker vsakdo misli samo na svoje pravice in samo pričakuje, da bo država čudeže delala. Malo je pa onih, ki bi vestno in natančno izpolnjevali tudi svoje dolžnosti, ker mislijo, da državljanskih dolžnosti ni več, da je sedaj popolna „svoboda“, v kateri vsakdo lahko dela kar hoče.

Sola, sokolstvo, inteligenca — vsi, ki se zavedajo nevarnosti, ki nam pretijo od državne nezavednosti, naj se podajo na delo in pasivnost duhovščine bo kmalu paralizirana, v veliko korist države in tudi samega ljudstva, ki v takih neurejenih razmerah samo največ trpi.

Dopisi.

Iz Trebnjega. Nekaterim, ki ne drvimo z dekanom Plantaričem čez drn in strn, je poslal ta gospod za piruhe s primernim voščilom brošuro: „Primate tatu!“ — Po naslovu sodeč, smo mislili, da je to kaka veseliga. Ko pa smo prebrali knjižico, smo s pomilovalnim nasmehom uvideli, da ta brošura ni pravzaprav ničesar drugega, kakor velikansko perilo. — Pogled, ljudstvo slovensko, kakšni dobrotniki so ti bili duhovniki vseh časov! In sedaj jih teptaš, jih zaničuješ in pljuješ nanje. Kaj smo ti storili ljudstvo milo, — mi kri tvoje krvi —, kost tvoje kosti? Mi, da bi bili krivi vojne? Zakaj pa smo imeli generale? In tako dalje — — —. Toda kdo bi našteval vsa hinavska zavijanja in povzdigovanja oči, česar kar mrgoli v knjižici. Ni prostora, ne časa! Le nekaj, gospoda! Ali se spominjate shoda v hotelu „Unionu“ leta 1914? Kako je drobil takrat vaš general Šusteršič glave nedolžnim Srbom. A vas duhovnikov navzoče veliko število je takrat pritrjevalo gromovniku Šusteršiču. Vedeli ste, da je srbski narod tako malo kriv na sarajevskem umoru, kakor italijanski na onem nekdanje cesarice Elizabete. A do vojske je moralo priti s Srbijo, da se uniči pravoslavje, ki je bilo in je napoti vam, in je bilo napoti okosteneli habsburški dinastiji, koje verni služabniki ste vedno bili. V tem duhu ste vzgajali verno slovensko ljudstvo, da si je upala gniti avstrijska vlada pričeti to najžalostnejšo bratomorno vojsko, koje posledice še danes ne morejo iskreno sprijazniti istokrvnih bratov Jugoslovancov. In vrle Čehi imenujete zaničljivo (v verskem oziru) v knjižici. O, ko bi Jugoslavlani stopali po stopinjah Čehov — niti pol leta ne bi trajala vojna! Pa vi, gospod dekan, ali se spominjate, ko je mož, družinski oče, prišedši na dopust, tožil nad dolgotrajnostjo vojske — pa ste vzklili: „Kaj, saj še tri leta ne traja vojna!“ In ali ste že pozabili, koliko krivic, sramotenj, žalosti in zaničevanja smo morali prestati vsi, ki smo si količkaj upali misliti s svojo glavo! Ali se spominjate tega, vi gospodje duhovniki, kri naše krvi, kost naših kosti! Ali se dalje spominjate vaše parole: „Kdor ni z nami, je proti nam! Ubijmo ga!“ Se li še spominjate, kako ste hoteli ubiti pošteno slovensko trgovino z vašimi konsumi itd., itd. Vidite, to so bila naša premišljevanja na velikonočno nedeljo popoldne, ko smo čitali tretjo izdajo vaše brošure: „Primate tatu!“ Kdor je čist, temu ni potreba toliko — „žajfe“.

Z Gorenjskega. Kaj in kako davčno uprava vse prišteva k osebnim dohodnim, razodeva naslednji čin: 17letni sin nekega posestnika je leta 1917. vstopil kot delavec, oziroma vajenec k deželni elektrarni. V začetku je prejemal 4 krone dnevne plače brez hrane; polagoma se mu je plača malenkostno poviševala. Za leto 1918. pa je davčno nadzorništvo predpisalo njegovemu očetu celoletni zaslužek sina v znesku 1992 kron, torej povprečno 6 kron na dan, kot čisti dohodek k osebnim dohodnim. Kje je tedaj eksistenčni minimum? S tem, da je oče v svojo škodo preživljal sina, zaposlenega pri elektrarni, ki ni niti toliko prislužil, da bi si zamogel kupiti dovolj kruha, se je oče tako pregrešil, da mora za sramotni sinov zaslužek plačevati še davek. Kje je potem še druga neobhodno potrebna oskrba, obutev in obleka? Ali ni to krivično postopanje? Pred vojno je bil eksistenčni minimum določen na 1200 kron, pozneje se je povišal na 1600 kron; toda, kar se je preje kupilo za omenjene stotake, se sedaj ne more dobiti niti za toliko tisočakov, in v tem smislu je treba preurediti tudi eksistenčni minimum. Potem se le bo zadeva izgledala nekoliko pravičnejše, da ne bodo le nižji sloji največ trpeli pod davčnim navijakom. Ako sedaj kmet proda dvoje ovac ali srednjega presiča, ga že zaradi tega edinega razloga zadene osebna dohodarina. Kam vendar jadramo; ali poklicani faktorji res ne posedujejo nobene razsočnosti več?

Kmetijstvo, trgovina in obrt.

g. Vodni promet po Savi. Ministrstvo prometa opozarja vse interesente na to, da je stavba začasne rampe v Sisku za prekladanje na vlečnjake in parnike iz železniških vagonov in obratno končana in da bo ministrstvo s parobrodarskim sindikatом skrbelo zato, da bo v Sisku-Capragu vedno dovolj vlečnjakov na razpolago. Zaradi stavke pristaniških delavcev v

Sisku je bila uporaba vodne ceste prehodno za daljši čas onemogočena. Pomen ima vodni promet po Savi posebno za prevoz lesa s Štajerskega, premoga in drugega stavbnega materiala, nasprotno k nam pa predvsem za dovoz žita.

g. Prepoved izvoza naših novčanic. Na podlagi sklepa ministrskega sveta od 25. marca t. l. je odredil finančni minister, da se prepove izvoz kronsko-dinarskih novčanic Narodne banke kraljestva SHS. iz naše države. Kdor bi poizkušal izvoziti te novčance preko naših državnih mej, bo kaznovan kot tihotapec na podlagi člena 100 fin. zak. iz leta 1919./20. in se mu bodo novčance zaplenile v korist državne blagajne. Vsem carinarnicam je naročeno, naj najstrožje izvajajo to naredbo.

g. Chambre de Commerce franco-yougoslave v Parizu. Leta 1917. se je v Parizu ustanovila ob sodelovanju francoskih in srbskih političnih in gospodarskih faktorjev francosko-srbska trgovska zbornica (chambre de commerce franco-serbe). Že tedaj se je, kakor kaže člen 14. statuta te organizacije, mislilo na stike z jugoslovanskimi deželami. Lansko leto se je sklenilo, vpoštevati izpremenjeni politični položaj ter preosnovati zbornico v francosko-jugoslovansko (chambre de commerce franco-yougoslave). V gospodarskem oziru je namen te zbornice, širiti in poglobljati gospodarske stike med Francijo in Jugoslavijo ter pospeševati medsebojne praktične kupčijske zveze. Francoski trgovski krogi morejo dobivati vsih vrst informacije o naših prilikah, obratno je institucija na razpolago našim trgovskim interesentom. Prizadevanje francosko-jugoslovanske zbornice zlasti tudi meri na to, da se vzpostavi redna pomorska zveza med Marseillom in jadranskimi pristanišči. Zbornica si je postavila kot prvo točko svojega programa: Pospeševanje ustvaritve in poglobitve industrijskih, trgovskih, finančnih, tehniških, literarnih, intelektualnih zvez med Francijo in Jugoslavijo. Naše zbornice v Beogradu, Sarajevu, Zagrebu in v Ljubljani so imenovala že svoje zastopnike za predmetno trgovsko zbornico v Parizu, ki se v kratkem pretvori v franco-jugoslovansko.

g. Povišanje železniških tarifov v Avstriji. Z dnem 16. aprila t. l. stopi v Avstriji v veljavo ponovno povišanje tarifov na državnih in privatnih železnicah. Blagovni tarif se poviša za 100 odstotkov. Tudi to povišanje se v večini praznih avstrijskih blagajnah ne bo niti poznalo.

Politični pregled.

Kakor je znano, je bilo sklenjeno na mirovni konferenci, da se mora izvršiti

na Koroškem ljudsko glasovanje

o tem, ali pripade del dežele Jugoslaviji ali Avstriji. Sedaj se menda približuje čas, ko se bo imelo izvršiti to glasovanje. Najprej se bo glasovalo v onem delu dežele, ki se nahaja pod našo upravo, potem pa v Celovcu in okolici. Da bo ljudstvo v našem delu Koroške glasovalo za Jugoslavijo o tem ni nobenega dvoma in potem bo moral glasovati za Jugoslavijo tudi Celovec z okolico, ker sicer bo odrezan od svojega naravnega zaledja in s tem obsojen na propast. V času glasovanja ne bo na Koroškem nobenega vojaštva, temveč samo orožništvo.

Slika, ki jo ponuja Jugoslavijo pod Protič-Koroščevo vlado, se da označiti z besedama:

splošna nezadovoljnost,

ki je posledica popolnega brezdela vlade in popolne njene malomarnosti. Za nobeno reč, za nobeno od takih perečih vprašanj, ki čakajo rešitve, se ta vlada ne zmeni, ker njo briga samo njen lastni položaj, ki ga hoče rešiti na vsak način, četudi z nasiljem. Sicer je nasilje že dejstvo, da vlada ne odstopi, ko vidi, da je ves narod proti njej, pa ona bi si rada z novimi nasilji utrdila položaj in hoče med drugim kratkoma menjati zakone (predpis o kvorumu v parlamentu), ki ji niso po volji, ne pomišlja pa menda na to, da je „vsaka sila do vremena“ in da je do sedaj navadno še vsaka vlada, ki se je posluževala nasilja, slabo končala. Splošno prepričanje je, da so nasilna dejanja, ki jih izvršuje sedanja vlada, zadnji vzdihljaji umirajočega in propadajočega nazadnjaštva, tega ostanka prejšnjih časov, ki v današnje napredne čase več ne spada.

Posebna nejevolja celega naroda se obrača proti vladi posebno še

zaradi reškega vprašanja,

v katerem bi naša vlada morala vztrajati do skrajnosti in se je vendar bati, da bi odnehala. Ako so resnične vesti italijanskih listov, da je sporazum že dosežen med našo in italijansko vlado in da dobi Italija Reko in Istro vse do Voloskega in najbrže še senožeški okraj, potem izhajamo Jugoslovani iz svetovne vojne kot težko tepeni premaganci — pa po lastni krivdi, ker vsaj Wilsonovo mejno črto proti Italiji bi lahko dobili, ako bi le vztrajali odločno pri naših pravičnih zahtevah. Še se ne ve nič gotovega, ali bojimo se resnično, da je na vesteh o popuščanju naše vlade več resnice, kakor bi je bilo želeli.

Madžarji se trudijo na vse mogoče načine, da bi od nekdanje velike Ogrske čim več zadržali in posebno na Angleškem se čuti prav

živa madžarska propaganda,

ker angleški aristokrati živo simpatizirajo s svojimi madžarskimi tovariši in so spravili madžarsko vprašanje celo v zbornico lordov. Angleški aristokrati bi sicer radi pomagali svojim madžarskim tovarišem, ki izgubijo večji del svojih posestev, ampak angleške politike — hvala bogu — ne vodijo aristokrati in tako ne bodo imeli madžarski grofi in baroni nobene koristi od tega, da se za njih s tako vnebo potegujejo njihovi bratci, angleški lordi. Ugledni londonski dnevnik „Times“ ostro prijemlje one lorde, ki se potegujejo za neopravičene zahteve madžarskih aristokratov.

Avstrija išče prijateljev povsod in tudi

v Rim je šel avstrijski državni kancelar

dr. Renner, kjer poje italijanskemu narodu tako slavo, kot je še nihče ni pel. Živil Italija sicer ne more dati Avstriji, ker je sama morala upeljati krišne karte, ampak nekaj bo že dobila Avstrija tudi od Italije, tako vsaj upajo na Dunaju, kjer so že popolnoma obupani. Pravijo, da se ustavi dr. Renner na prevratku iz Rima tudi v Ljubljani, kjer se bo pogajal z jugoslovanskimi merodajnimi osebami — gotovo ne o podpori, ki bi jo Avstrija dala nam, ker ona nič nima in tudi ničesar dati ne more, pač pa bo poskušal dobiti od nas živil. Pa Renner bo najbrž slabo naletel, ker do prihodnje žetve nismo tudi mi varčevali z živili, četudi vsaj te nevarnosti ni, da bi dobili krušne karte. Avstrija je res na robu propada in služba njenega državnega kancelarja se bo menda sestojala v tem, da bo hodil po svetu in prosil pomoči za Avstrijo.

Tudi v severni avstrijski sosedni,

v Nemčiji ni vse v redu

in sedaj je nastal še celo nov spor s Francijo. Po mirovni pogodbi je ruhrsko ozemlje v Nemčiji nevtralizirano in Nemci tam ne bi smeli imeti vojaštva. Ker je pa na tem ozemlju veliko tovarn in potemtakem tudi veliko tovarniških delavcev, ki so po večini komunisti, so povodom zadnjih revolucionarnih dogodkov v Nemčiji ti delavci proglasili vlado delavskih svetov. Nemška vlada je poslala proti njim vojaštvo, ki je komuniste tudi premagalo, ampak to je dalo Franciji povod, da je zasedla s svojim vojaštvom več velikih nemških mest, ker ima po določbah mirovne pogodbe pravico do tega. Nemška vlada se izgovarja, da je bila primorana poslati vojaštvo, da uduši anarhijo in v resnici je njen položaj zelo težak, kar bi morala Francija vendar uvideti in vpoštevati. Ampak Francozi so maščevalni in poskušajo škoditi Nemčiji, kjer le morejo. Pa poravnal se bo tudi ta spor na ta ali oni način, ker resnim konfliktom se danes izogibajo vse države. Nemčija mora pa drago plačevati svojo nekdanjo ošabnost in gospodstvaljnost.

Novosti.

n. Javen shod JDS. v Ormožu. V nedeljo dne 18. aprila 1920. se vrši v Ormožu ob 8. uri zjutraj javen shod, na katerem poročajo člani bivše demokratske vlade.

Zborovanje zaupnikov JDS. v Mariboru. Zadnjo sredo se je vršil v Narodnem domu zbor mariborskih zaupnikov JDS. Prof. Voglar je obširno poročal o političnem položaju in o nalogah stranke zlasti v Mariboru v najbližji prihodnosti, ko se bodo morale vršiti občinske in državnozborske volitve. Po poročilu in debati se je soglasno razširil odbor krajevnih organizacij.

n. Sodišča proti verižnikom. V naši državi se nameravajo ustanoviti posebna sodišča proti verižnikom, ki bi bila dodeljena dosedanjim soenega sodnika in štirih porotnikov, pri dejanjih, diščem prve in druge stopnje. Obstojala bi iz za katera je določena zaporna kazen nad pet let, pa iz treh sodnikov in štirih porotnikov.

n. Izgredi nahujskanih nabornikov v Trebnjem. Koncem preteklega meseca so se vršili v Trebnjem nabori. Ker so bile oblasti obveščene, da se vrši močna protagitacija in da se pripravljajo celo napadi na zasebno lastnino, so poslale tjakaj večje število orožnikov, da vzdrže red. To je od gotove strani nahujskane nabornike tako razkačilo, da so se hoteli postaviti orožnikom v bran. Zbralo se jih je okoli 150, toda orožniki so jih razgnali z bodali in zaprli okoli 20; aretiran je tudi glavni vodja Ignacij Mandelj iz Mirne. Drugo dejanje te skrajno žalostne komedije nahujskanih mladeničev se bo vsekakor vršilo pred sodiščem.

n. Slovensko šolstvo v Trstu. V poslopju „Družbe sv. Cirila in Metoda“ pri sv. Jakobu v Trstu je laška oblast dovolila Slovencem otvoriti petrazredno deško in petrazredno dekliško šolo; ni pa dovolila otvoritve meščanske šole. Deška petrazrednica ima danes 678 učencev, dekliška pa 695 učenek, skupaj 1373 otrok. Na obeh šolah deluje danes 29 učiteljskih moči, za katerih plačo mora skrbeti slovenska požrtvovalnost. Ogromna žrtev to, toda potrebna! Kljub silnemu pritisku od strani italijanske oblasti, je vendar ostal še dokaj močan slovenski živelj v Trstu.

n. Družine, katerih očetje so padli na bojiščih kot jugoslovanski dobrovojci, naj se javijo takoj društvu jugoslovanskih dobrovoljcev, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 3, z navedbo svojega gmotnega stanja in števila nepreskrbljenih otrok.

n. Zlobno poškodovanje brzojavnih in telefonskih naprav. Brzojavni pazniki javljajo vedno česče poštnemu ravnateljstvu, kako škodo povzročajo poštni in brzojavni upravi dan na dan šolski otroci in tudi odrasli s tem, da iz razposajenosti, pa tudi iz zlobnosti pobijajo s kamenjem porcelanaste izolatorje na brzojavnih drogih. Zlasti se to pojavlja v kočevskem, kamniškem in kranjskem političnem okraju na brzojavnih progah med Zlebičem in Ribnico, med Sodražico, Loškim potokom, Novo vasjo in Ložem, med Posavjem in Tržičem ter med Kranjem in Kokro. Ves trud, to omejiti, je bil dosedaj zastoj. Zaloge izolatorjev gredo h kraju, novih pa za sedaj ni mogoče nabaviti. Če bo šlo še tako naprej, bo poštna uprava prisiljena, v doglednem času na nekaterih progah ustaviti brzojavni in telefonski obrat. Občinstvo se zato v državnem in lastnem interesu pozivlja, da iz svoje strani s primernim podukom in svrtilom dela na to, da se v bodoče prepreči škoda, ki se napravlja na brzojavnih napeljavah.

n. Jako pametna naredba. Češko pravosodno ministrstvo je predložilo narodni skupščini zakonski načrt, po katerem se kaznuje z zapornim enega do šest mesecev vsaki duhovnik bodisi katerekoli vere, ki bi pri pridigah ali poučevanju verouka, procesijah ali sploh pri kakih verskih sestankih govoril o uredbi države ali o politiki ali pa kritiziral razne zakone in priporočeval ali blatil kako politično stranko in njene časopise. Enaka kazen je določena tudi, ako duhovnik pri cerkvenih opravilih agitira za volitve. Mislimo, da bi bila ta naredba veliko bolj primerna za našo državo, posebno pa za Slovenijo, ker se v tem oziru nikjer ne greši toliko, kakor ravno pri nas.

n. Kri za kri. Znani nemški stotnik Pflug-Hartling, ki je bil soudeležen na umoru voditeljev nemškega delavstva, dr. Liebknechta in Roze Luksenburg, je živel večinoma v mestu Friedrichshagen. Ta hohenzollerski oproda je izvrševal tudi v svobodni Nemčiji razna nasilstva nad civilnimi osebami in zato se je že dolgo govorilo, da ne bo več dolgo, ko bo izginil za vedno. Ko je stotnik pred par dnevi hotel z avtomobilom v Berlin, se je v trenutku, ko je sedel na svoje mesto, dogodila strašna eksplozija. Avtomobil je bil popolnoma razbit, stotnik raztrgan na drobne kosce in še 16 drugih oseb ranjenih. Preiskava je dognala, da je bila postavljena pod avtomobil bomba. Kdo je izvršil atentat, pa še dosedaj ni dognano.

n. Zgodovinski grad zgorel. Na Sedmograškem je požar popolnoma uničil grad grofa Erdödyja. Pri tej priliki je bilo uničenih mnogo znamenitih umetnin grofove zgodovinske zbirke.

Casopisi poročajo, da je zgorel tudi prestolni baldahin kralja Matjaža.

n. Konje in voz ukradli. V Zagrebu so aretirali postopača Milana Mayerja in Andreja Cigarskega v trenutku, ko sta nekemu mesarju prodajala par konj in voz. Redarju sta se neznanca zdela sumljiva in zato se je začel zanimati zanju. Po daljšem zasliševanju sta oba postopača priznala, da sta ukradla konje in voz pred neko krčmo v vasi Kuplak.

n. Nepoštena poštna uradnica. Vsled neke prijave dunajske policije, da je bila izvršena velika poneverba, je izvršila zagrebška policija v stanovanju neke poštnice uradnice hišno preiskavo in našla pri tej priliki pri njej za 90.000 kron denarja v zlatu. Uradnico so takoj aretirali.

n. Kobilu je ukradel neki avstrijski tihotapec v noči od 24. na 25. marca nekemu našemu kmetu v Šmarjeti pri Velikovcu. Že pozimi sta prišla k omenjenemu posestniku dva nemška tihotapca in zahtevala prenočišča. Povedala sta, da sta ušla našim stražnikom in da bežita nazaj čez mejo. Grozila sta mu tudi, da mu zažgeta hišo, ako jima ne da prenočišča. Ker daleč naokoli ni bilo nobene orožniške postaje, se je posestnik udal. V noči od 24. na 25. marca pa je eden teh dveh zopet prišel h kmetu, zahteval prenočišča in potem, ko so vsi zaspali, zajezdil kobilu in jo mislil popihati čez mejo. Tatvina je bila opažena šele zjutraj. Orožniki, ki so bili obveščeni o dogodku, so pričeli tatu takoj zasledovati in našli nanj pri Malem St. Vidu. Ker tat ni hotel obstati, so streljali za njim, nakar je pustil ukradeno kobilu na cedilu, samemu pa se je posrečilo pobegniti.

n. Požar v gozdu. V gozdu posestnika Lajmice v Zgornjih Libuclah na Koroškem je nastal pred kratkim požar, ki ga je prebivalstvo k sreči kmalu zadušilo. Ogenj so povzročili pastirji.

n. Ogenj je uničil posestniku Josipu Lindlu v Sv. Miklavžu hišo in hlev. Kakor se domneva, je požar nastal pri pečenju kruha, ker je imela peč luknje.

n. Časi se izpreminjajo. Na Dunaju pripravljajo bivše cesarske dvorne hleve za nameščanje velike dunajske kuhinje za revne sloje.

n. Nezvesta služkinja. Helena Kotnik, služkinja pri protestantskem župniku v Celju, je pokradla svojemu gospodarju za več tisoč kron obleke in perila.

n. Stekel pes obgrizel 15 ljudi. Koncem marca se je priklatil v novomeško okolico stekel pes, ki je napadel 15 oseb in mnogo psov. Obgrizene osebe so odpeljali v Pasteurjev zavod v Zagreb; med njimi je tudi tajnik Kandijske posojilnice, Mrvar. Psi so že ubili.

n. Prvi čin v svobodi. Trgovski uradnik Alfred Diamantstein, ki je bil skupno z raznimi drugimi tovariši zaradi nameravanega boljševiskega prevrata v Jugoslaviji več mesecev v zagrebških zaporih v preiskavi in te dni pred sodiščem obsojem na tri mesece teke ječe, katere je s preiskovalnim zaporom že odsedel, je doživel že prvi dan svobode neprijetno iznenađenje. Ko se je namreč vrnil v svoje stanovanje, je opazil, da so ga med njegovo odsotnostjo pošteno okradli. Tatvino je izvršil njegov tovariš Viljem Walter, ki je bil skupno z njim aretiran, a pozneje izpuščen. Ljubeznivi tovariš je po izvršeni tatvini pobegnil na Dunaj.

n. Pobesneta ženska. V Kamenici, hrvatski vasi, je stekel pes ugriznil neko žensko. Ker jo domači ljudje niso takoj oddali v Pasteurjev zavod v Zagreb, je pobesneta, nakar so jo kmetje zvezali in odpeljali v blaznico.

n. Priporočljiva kazen. Občinski svet v Lvoju je sklenil predlagati, da naj obsojeni verižniki in navijači cen čez dan pometajo mestne ulice.

n. Gospod c. in kr. oficir. Neki Marijan Vuković iz Dunaja se je pred par dnevi vrnil iz ruskega ujetništva. Ker ni imel denarja, se je obrnil na svojega strica, c. in kr. podpolkovnika Henriqueza in mu porudil deset akcij grške državne banke na prodaj. Gospod podpolkovnik je kupil te akcije za 50.000 kron, naslednjega dne pa je Vuković izvedel, da je vsaka teh akcij vredna 250.000 kron. Ogoljufan je bil torej za dva in pol milijona kron. Seveda je prevarani Vuković takoj vložil tožbo proti svojemu spoštovanemu stricu in cesarskemu oficirju, ki ga je tako neusmiljeno oplenil.

n. Smrt zgodovinarja. Frederika. Prvega aprila je umrl znani belgijski zgodovinar Pavel Fredericq, profesor na vseučilišču v Gandu. Nemci so ga, ko so tekom vojne zasedli Belgijo, odvedli zaradi njegovega simpatiziranja z ententnimi državami, v suženjstvo, kjer je mnogo

pretrpel in se nalezal tudi kal bolezni, ki ga je sedaj strla.

n. **Uboj.** V noči od 4. na 5. t. m. so v bližini Kragujevca v Srbiji razbojniki vdrl v hišo kmeta Milivojevića, ubili njega in njegovo ženo, oropali hišo in nato pobegnili.

n. **14 letni oče.** V bližini Dunaja je porodila neka 26 let stara dekla moško dete in je izpovedala, da je oče otroka 14letni sin njene gospodinje. Ta je pa izjavil, da je že l. 1918., ko mu je bilo 13 let, prenehal vsako razmerje z dekletom in da torej ne more biti oče otroka. Sirotinsko sodišče je vložilo proti njemu tožbo za plačevanje prehranbenega prispevka, ker pa je še nedoleten, je tožilo njegovega jeroba, poštenega starca. In sedaj je sledilo najzanimivejše. Starec se je silno prestrašil, ker je mislil, da tožijo njega kot očeta nezakonskega otroka in žena mu je priredila doma jako neprijeten ples. Stvar se je končno razjasnila. Sodišče je verovalo dečku, da ni oče otroka in oprostilo starca odgovornosti, kar je vzela njegova žena z velikim zadovoljstvom na znanje.

n. **Odvesti sta hotela** z avtomobilom pred par dnevi na Dunaju dva neznanca neko lepo mladenko, zasebno uradnico. Izjavila sta ji, da sta policijska uradnika in da jo morata odpeljati na policijsko ravnateljstvo, kjer bo zaslišana zaradi nekega zagonetnega dogodka. Toda mladenka, ki se ni zavedala nobene krivde, se je odločno uprla in zahtevala, da se neznanca najprej legitimirata, sicer se jima ne more pokoriti. Odločnega nastopa dekleta sta se neznanca prestrašila in zopet pobegnili z avtomobilom. Policija je ugotovila, da sta bila oba skrivnostna „uradnika“ čisto navadna nesramna trgovca s človeškim mesom.

n. **Zverini v človeški podobi.** 16letni Ivan Kranz in eno leto starejši njegov brat Anton iz Kremsa sta zadavila svojo staro teto in jo potem oropala. Truplo sta zakopala v smetišče in pobegnili nato v sosedno mesto. Čez par dni je bil zločin odkrit, in sicer s pomočjo izvežbanega psa, ki je izsledil končno tudi oba zločinca, ki sta bila takoj izročena roki pravice.

n. **Nesreča ali kaj.** Že par dni se je govorilo po Ljubljani, da se nahaja pri zatvornici Ljubljani ob Trnovskem pristanu truplo moškega utopljenca. V petek popoldne je odšla zato na lice mesta sodna in policijska komisija. Čolnar Karol Gorše je pričel preiskovati blatno strugo in po daljšem iskanju v resnici potegnil iz blata moško truplo, v katerem so spoznali 28letnega narednika Antona Jegliča. Njegova žena Marija, ki je videla ves prizor, je bridko zaplakala, ko je zagledala truplo svojega že osem dni pogrešanega moža. Pri utopljenca so našli okoli 2000 K denarja. Mrliča so prepeljali v anatomski zavod, da ga raztelesijo. O nesreči, ki je zadela narednika Jegliča se razširjajo razne govorice.

n. **Poneverba.** Uslužbenec celjske okrajne bolniške blagajne, Martin Brezovšek, je poneveril 10.000 kron denarja in pobegnil. Policija mu je bila kmalu za petami in je že v zaporu.

n. **Pol metra dolgega gada** je ustrelil lovec Jurij Janez iz Bistrice pri Trzinu. Za sedanji pomladanski čas res precej redek dogodek.

n. **Trije zmikavci.** Trije malopridneži so pretekli teden ukradli posestnici Roškar iz Bubenberga pri Spilju 15.000 kron denarja in pobegnili

z njim v Avstrijo. Orožniki v Lipnici so aretirali kot osumljence mizarskega pomočnika Viktorja Tanuda, peka Franca Mikuša in ključničarja Karla Wernerja iz Maribora. Aretiranci so priznali tatvino in vrnili denar. Izpovedali so tudi, da so izvršili v Jugoslaviji že več tatvin in vlomov. Prepeljali so jih v graške zapore.

n. **Laško nasilstvo.** Karabinerji so dne 30. m. aretirali kurata Ig. Žganjarja na Premu in ga odpeljali v tržaške zapore. Italijanskih nasilstev nad našimi ljudmi res ne bo nikdar konec.

Razno.

r. **Zalostne razmere v Carigradu.** Francoski časnikarji, ki so prispeli skupno z ententnimi četami v Carigrad, poročajo, da vladajo tamkaj strašne razmere. Mesto je v popolnem gospodarskem razsulu. Požari, ki so že preje pogosto uničili cele oddelke mesta, so posetili mesto tudi v zadnjem času. Več predmestij je pogorelo do tal. Mesto je tako prenapolnjeno, da morajo spati ljudje po ulicah. Iz vseh delov bivšega turškega cesarstva so pridrevli bogatini v Carigrad, kjer prodajajo razne dragocenosti, kakor nakite itd. V mestu se je vse tako podražilo, da se zamore smatrati Carigrad kot najdražje mesto na svetu.

r. **Papavramides.** To je ime nekega grškega diplomata, o katerem je bilo te dni v zvezi z neko umazano afero mnogo slišati na Dunaju. Stvar je ta-le: Neka Palma Gerfy je tožila trgovca Otona Frankla zaradi razžaljenja časti. Dama, ki ima izredne zveze z ententnimi odposlanki in diplomati, je napravila raznim trgovcem za mastno plačilo razne prijateljske usluge. Tako jo je pred nekaj dnevi zaprosil trgovec Frankl, naj ga seznani z grškim diplomatom Papavramidesom, kar je ta tudi storila. Vsi trije so se zedinili, da odpotujejo v Varšavo in napravijo tamkaj neko kupčijo. Rečeno, storjeno. Za usluge je dobil Grk 36.900 K, dama pa bi morala dobiti 10.000 K, ki jih pa, po njenem zatrjevanju, ni prejela. Zato je zahtevala od Frankla, naj ji izplača vsoto, sicer ga bo tožila. Trgovec je smatral to za izsiljevanje in je odklonil zahtevo, nakar je prišla stvar pred sodišče, kjer se je ugotovilo, da je ta lepa družba s pomočjo grškega diplomata Papavramidesa izvažala v ententnem vozu brezplačno in brez carine sukanec in razne druge stvari. Trgovec je bil obsojen, da mora dami izplačati obljubljeno vsoto, ker ni mogel dokazati, da jo je že izplačal. Končno pa so ostali kljub temu vsi zadovoljni. Dobiček je naredil trgovec in imela sta ga tudi grški diplomat in imenovana damica, carina in vozarina pa je bila izplačana z neopaženimi toplimi objemi v francoski in grški misiji.

r. **Klub slabo oblečenih.** Silna draginja, posebno v Avstriji, kjer je treba 40.000 kron, ako se hoče človek obleči in obuti, je spravila nekega duhovitega dunajskega časnikarja na idejo, da ustanovi „Klub slabo oblečenih“. Časnikar prihaja do sledečih zaključkov. En del izobražencev sploh ne more spraviti skupaj toliko denarja, da bi se oblačil kakor pred vojno; drugi del bi morda sicer zmagal to vsoto, a se sramuje plačati izkoriščevalcem tako ogromne vsote za slabe obleke. Zato je potrebna ustanovitev kluba, čigar člani bi se shajali po vseh odličnih

ulicah, kavarnah, restavracijah, gledališčih in koncertnih dvorinah. Klubovci bi imeli sledeče znake: masten klobuk, hlače z izbočenimi koleno, zmečkan ovratnik in raztrgano kravato. Vstop v klub imajo samo krepki značaji, ki se ne zmenijo za pozdrave izvoščkov in poglede gospode. Ako bo draginja tako naraščala, potem bomo skoro doživeli, da se bo kje ustanovil še klub, katerega člani sploh ne bodo nosili obleke.

r. **Vaše Veličanstvo uganja bedastoče.** Vsled znanega nastopa danskega kralja, ki je proti volji naroda in zbornice popolnoma svojevoljno razpustil vlado, se je vznemirila vsa danska država. Predsednik danske delavske zveze je izjavil: Naša mašinerija deluje izborna. Vse tovarne vsa podjetja, vse pisarne bodo ustavile delo in tudi železnica ne bo mogla voziti. Ogorčenost naroda je bila v resnici velikanska in na zborovanje delavstva je prišla ogromna množica ljudi. Na shodu je izjavil poslanec Jensen: „Ako bi me kralj vprašal za svet, mu ne bi rekel: „Vaše Veličanstvo uganja bedastoče, ker predobro poznam paragrafe o razžaljenju Veličanstva. Pač pa bi mu odgovoril: „Veličanstvo, Vi ste zašli v veliko blato.“

Za smeh in kratek čas.

Nič mu ne pomaga. Berač: „Prosim dajte mi kaj malega, sem silno lačen.“ — Kmet: „Prav se vam godi, zakaj pa ne delate?“ — Berač: „Sem že večkrat poskusil, pa sem bil še bolj lačen.“

Dvakrat dve je štiri. Tujec: „Lansko zimo ste imeli gotovo veliko snega na vašem vrtu?“ — Kmet: „O ja, bilo ga je veliko, a moj sosed ga je imel še enkrat toliko.“ — Tujec: „Kako je to mogoče?“ — Kmet: „On ima še enkrat večji vrt.“

Pri obedu. „Gospod Ježek, zakaj pa Vi pri obedu vedno ponujate svojemu pisarju, da naj prvi vzame meso?“ — „Ker pričakujem, da bo iz uljudnosti do mene vedno vzel manjši kos.“

Dober zagovornik. Sodnik: „Zatoženec! Imate li zagovornika?“ — Zatoženec: „Svojo ženo sem prignal s seboj, ta ima jezik za tri dohtarje!“

Izpred oltarja. Neža: „No Metka, ali si že slišala, kako je zadnjič v Ljubljani policaj nevesto odvedel izpred oltarja?“ — Metka: „Za Boga, kaj pa je storila?“ — Neža: „Nič; za ženo jo je vzel!“

Primešaj „MASTIN“ krmi.

Če živina krmo lažje in do zadnjega prebavi in popolnoma izkoristi, da se na koncu nič ne izgubi, če se drigne slast do žrtja, potem se pospešuje redilnost, valed tega teška živina, mast, meso, jajca, mleko. To se doseže, ako primešamo krmi enkrat na teden pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmilo, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola. Glasom oblastvenega dovoljenja, a me Mastin prodajati vsak trgovec in konsumna društva. Ako se pri vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem naj se naroči po poštni dopisnici v izde lovalnici Mastina, to je

lekarnar Trnkóczy v Ljubljani

5 zavojev (paketov) Mastina za 20-50 K poštnine prosto na dom. Od tam se pošlje Mastin s prvo pošto na vse kraje sveta.

Pristopajte k Jugoslovanski Matici.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica šte. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavica
in rezerve okrog **K 50.000.000**—
Telefon št. 261.

Sprejema
vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev,
= vaint in dovoljuje vsakovrstne kredite. =
Brzjavni naslov: „Banka“.

Delniška glavica
K 30.000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog
K 10.000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metkovič, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zader, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. **Izdaja:** Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predkup: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzjavni naslov: Jadrsanska.

Telefon št. 257.